

אוגוסטינו נטו : שלום לפרידה

אמי שלי
(אם שְׁחֹרְהָ, שְׁבִינִי
הָלְכוּ לְהֵם) —
הֵן אֶתְּ לְמִדְתֵינִי סְבוּת
כְּמוֹ שְׁחִיבִית בְּשָׁעוֹת הַקְּשׁוֹת

אַף כִּי
דָלוּ הַסִּיּוּם אֶת נִבְכֵי הַתְּקוּהָ
אֵינְנִי מְסַבֵּה
כִּי לִי מְהֻבָּיִם.

הַתְּקוּהָ הִיא אֲנַחְנוּ
כְּנִיף —

אֲנוּ שֶׁהִלְכְנוּ לְמִצָּא אֲמוּנָה מְכֻלְפֶּלֶת-סִיּוּם.
אֲנוּ, גְּלִדֵי בְּקִתּוֹת-הַגְּיוֹנִיגָל הַעֲרוּמִים,
נִפְרָיִם לֹא-לְמָדוֹ הַמְשַׁמְקִים בְּכִדּוּר-סְחָבוֹת,
בְּחֹלוֹת, לְעֵת-הַעֲזָהרִים.

גַּם אֲנַחְנוּ,
הַנִּבְכָּשִׁים לְעִבּוּדָה,
הַמוֹצִיאִים נְשִׁמוֹתֵיהֶם בְּמִשְׁעוֹת-קֶסֶה,
שְׁחֹרִים נְבָרָרִים
שֶׁאֵתָהּ לְהֵם לְכַבֵּד לְבָנִים
וְלִירוֹא מִפְּנֵי הַעֲשִׂירִים.

אֲנַחְנוּ כְּנִיף, יוֹצְאֵי סְבוּת-כּוֹשִׁים
שֶׁלֹּא נִרְאָה בֶּן אִיר-סְשֶׁמֶל בְּכָלֵל,
הַלּוּמֵי-סְבָא,
הַפְּקָר לְמִקְצָבוֹ שֶׁל תְּהֵ-הַמְנוֹת.

כְּנִיף

מִזִּי-רָעָב

וְאֶכּוּלֵי-צָמָא

הַמְתַּבְּיָשִׁים לְקָרָא לְךָ אִמָּא

וִירָאִים לְעֵבֵר אֶת הַרְחֹב

מִפְּתוּדִים מְאֻנְשִׁים

אֵלֶּה אֲנַחְנוּ: תְּקוּהָ מְסַפֶּשֶׁת סִיּוּם.